

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 9	Utgitt 7 mars	1946
-------	---------------	------

	Innhold.	Side
Res.	om forskrifter om rådgjerder mot svartrust og kronrust	75
»	om rådgjerder mot soppene <i>Phaeocryptopus Gaeumanni</i> m. fl.	76
Skr.	om vedtekter for bruk av § 55 i jordloven overfor innabygd-boende i Ski	76
Bestemmelser	om endr. av forordn. om omsetn. og bruk av huder og skinn	77
»	om fremstilling og salg av tobakksvarer	78
Skr.	om endr. i lukningsvedtekten for utsalgsteder i Nes i Akershus	79
»	om at bygningsloven skal gjøres gjeldende for hele Rælingen	79
Lov	om endr. i konsesjonslovene	79
»	om endr. i skattelovene for landet og for byene	81
»	om Den Norske Stats Husbank	82
Res.	om et særlig utvalg av domsmenn for Oslo domsogn	88
»	om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å treffe de avgjørelser som etter § 36 i lov om skreifiskeriene i Lofoten er til-lagt Kongen	88
»	om endr. i punkt 1 i kgl. res. om forbud mot fangst av sei	88
»	om bemyndigelse for Finansdepartementet til å frafalle krav på stempelavgift av dokumenter i enkelte tilfelle	89

Kongelig resolusjon.

11 janr.

I medhold av §§ 1 og 2 i lov av 21 juli 1916 om bekjempelse av skadeinsekter og plantesykdommer blir det gitt følgende forskrif-ter om rådgjerder mot svartrust og kronrust:

§ 1. Svartrust (*Puccinia graminis* Pers.) og kronrust (*Puccinia coronata* (Corda) skal anses farlige for planter. (Jfr. lov av 21 juli 1916 om bekjempelse av skadeinsekter og plantesykdommer.)

§ 2. Planting og såing av vanlig berberiss (*Berberis vulgaris*) med varieteter og hybrider, og av geitved (*Rhamnus cathartica*) skal være forbudt.

§ 3. Landbruksdepartementet eller den det gir fullmakt til det, kan påby at busker av berberiss og geitved som anses farlige for kornåkrene i nærheten, straks fjernes av eier eller bruker av ved-kommende grunn.

11 janr. § 4. Eier eller bruker av jord skal ha rett til å kreve at busker av berberiss og geitved som finnes innenfor en avstand av 300 m fra eiendommens grenser, fjernes av eieren eller brukeren av vedkommende grunn. Krav herom fremsettes for landbruksselskapet som gir pålegg om buskenes fjernelse og fastsetter en frist for dette.

§ 5. Innførte, tillatte berberissarter kan plantes selv om de er podet på underlag av vanlig berberiss (*Berberis vulgaris*), men hvis grunnstammen skyter, skal buskene straks ødelegges.

§ 6. Berberiss og geitved kan uten hinder av bestemmelsene i denne forordning plantes i botaniske hager som er knyttet til høyere undervisningsanstalter.

§ 7. Overtredelse av denne forordning er straffbar.

§ 8. Plakat av 8 september 1916 om foranstaltninger til bekjempelse av «kornrust» oppheves.

11 janr. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av lov av 21 juli 1916 om bekjempelse av skadeinsekter og plantesykdommer blir det gitt følgende forskrifter om rådgjerder mot soppene *Phaeocryptopus Gaeumanni* m. fl.:

1. Soppene *Phaeocryptopus Gaeumanni* (Rohde) Petrak, *Rhabdocline Pseudotsugae* Sydow, *Cronartium ribicola* J. C. Fischer og *Didymascella thujina* (Dur.) Maire, skal inntil videre anses som farlige for planter, busker og trær.
2. Innførsel av levende planter og plantedeler (unntatt frø) av douglasgran (*Pseudotsuga taxifolia*), weymouthsfuru (*Pinus strobus*) og alle arter av slekten *Thuja* skal være forbudt.
3. Eiøre eller besittere av grunn er forpliktet til etter pålegg av Landbruksdepartementet eller den som dette måtte bemyndige til det, straks å tilintetgjøre planter (herunder trær og busker) som er angrepet av eller som en frykter for blir angrepet av en av de ovenfor nevnte farlige sopper.

16 febr.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

Herved meddeles at departementet har godkjent de av Ski herredsstyre, Akershus fylke, 10 desember 1945 fastsatte vedtekter for bruk av § 55 i jordloven overfor inna-bygdsboende eiøre av jordbruk.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Finnes jordbruk tilhørende innabygdsboende å være i vanhevd, kan jordstyret etter forut innhentet samtykke av Landbruksdepartementet og overensstemmende med hva derom er bestemt i

lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, dens § 55, 16 febr. gi eieren pålegg om å bringe bruket opp i forsvarlig hevd.

Bedømmelsen av hvorvidt vanhevd i lovens forstand kan sies å være til stede må skje under tilbørlig hensyn til jordas beliggenhet og skikkethet for dyrking samt til om brukets drift, sammenlignet med hva det antas å være gjennomsnittet for tilsvarende jord i herredet, må sies å være i vesentlig grad dårlig skjøttet.

§ 2. Vedkommende jordbruk skal på forhånd befares av det samlede jordstyre. Eieren skal gis et passende varsel om befaringen og han har adgang til å være til stede under denne. Før jordstyret utferdiger sitt pålegg, skal han gis anledning til å uttale seg. Deretter blir departementets samtykke å innhente.

§ 3. Før sånt pålegg gis, skal forholdet søkes ordnet i minnelighet ved at jordstyret henstiller til eieren å iverksette de arbeid det mener bør foretas for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

Jordstyret skal i pålegget til eieren påpeke manglene ved brukets drift og fastsette de arbeid som skal utføres for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

§ 4. Til å etterkomme pålegget skal det settes eieren en rimelig frist, hvis lengde blir å avpasse etter arten og omfanget av de arbeid som skal utføres. Så vel under fastsettelsen av disse som av fristen skal det tas tilbørlig hensyn til eierens økonomiske stilling og personlige arbeidsevne.

§ 5. For overtredelse av pålegget fastsetter jordstyret en årlig løpende tvangsmulkt som blir å beregne fra den tid eieren får meddelelse om den og forfaller til betaling hvert år, dog ikke i noe tilfelle før utløpet av den frist som er satt for utførelsen av de pålagte arbeid.

§ 6. Mulkten fastsettes og forkynnes for eieren samtidig med pålegget om arbeidets utførelse. Ved fastsettelsen av dens størrelse skal jordstyret nøkternt prøve alle omstendigheter som kan antas å influere på den. Særlig må hensyn tas til eierens økonomiske evne.

Mulkten må ikke i noe tilfelle overstige kr. 1 000 pr. år. Den inndrives og avsettes overensstemmende med hva derom er bestemt i lovens § 54.

Bestemmelse om endring av forordning av 6 juli 18 febr. 1942 om omsetning og bruk av huder og skinn.

(Gitt 18 februar 1946 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

I.

I forordning av 6 juli 1942 om omsetning og bruk av huder og skinn gjøres følgende endring:

18 febr.

§ 1, første ledd, skal lyde:

Hva som forstås ved produsent.

Ved produsent forstås i denne forordning eier av okse, ku, kvige, rempling, kalv, hest, sau, lam, geit, risbit og kje.

II.

Bestemmelsen trer i kraft straks.

23 febr.

Bestemmelser om fremstilling og salg av tobakksvarer.

(Gitt av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet 23 februar 1946 i medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og kongelig resolusjon av 26 januar 1946.)

§ 1. Fremstilling av ferdige tobakksvarer (røyketobakk, sigarer, sigar-sigaretter, sigarillos, sigaretter, skråtobakk og snus) kan bare foregå etter tillatelse fra Forsynings- og gjenreisningsdepartementet. Det kan settes vilkår for slik tillatelse. Tillatelsen kan når som helst kalles tilbake.

§ 2. Det er forbudt for andre enn tobakksfabrikk å erverve utenlandsk råtobakk.

Direktoratet for proviantering og rasjonering fastsetter de mengder råtobakk som hver fabrikk kan anvende i sin produksjon.

§ 3. Tobakksfabrikk og tobakksimportør skal ved utgangen av hver måned sende Direktoratet for proviantering og rasjonering, eller den direktoratet bestemmer, oppgaver over sine beholdninger av rå-tobakk og ferdige tobakksvarer og over produksjon, innførsel og salg i måneden.

Erverv av tobakksvarer fra tidligere tyske militære lagre regnes i denne forbindelse som import.

§ 4. Salg av tobakksvarer til herberger og bevertningssteder — herunder hoteller, pensjonater, gjestgiverier, restauranter, kafeer osv. — er forbudt inntil Direktoratet for proviantering og rasjonering annerledes bestemmer.

§ 5. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser som er gitt i medhold av dem, kan føre til straff og inndraging, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyninger med livsfornødenheter og andre varer §§ 8 og 8 a, slik disse bestemmelser lyder etter provisorisk anordning av 26 januar 1945.

§ 6. Bestemmelsene trer i kraft fra og med 23 februar 1946. Fra samme tid skal «lov» nr. 15 av 26 februar 1942 om fremstilling

av tobakksvarer og om regulering av deres omsetning og forordning 23 febr.
av 10 mai 1943 om fremstilling og rasjonering av tobakksvarer opp-
høre å gjelde.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

26 febr.

Departementet stadfester med dette det vedtak som Nes her-
redsstyre, Akershus fylke, har gjort 31 januar 1946 om endring
i den gjeldende vedtekt angående lukningstid
for utsalgssteder i herredet.

Endringen lyder så:

§ 1.
A. Utsagnssteder for varer — utenom de som er nevnt i § 2 — skal
på hverdager holdes lukket fra kl. 17 til kl. 8, lørdager fra
kl. 15, med følgende unntak:

Pinseaften og julaften lukkes kl. 15.

2 januar, påskeaften, 1 mai og 17 mai, St. Hansdag og 27
desember holdes lukket hele dagen.

På hverdager i tiden fra og med 28 til 31 desember kan bare
holdes åpent fra kl. 9 til kl. 15.

B. På søn- og helgedager holdes lukket hele dagen.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

27 febr.

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22
februar 1924, bestemmer departementet at loven skal gjøres gjel-
dende for hele Rælingen herred, Akershus fylke, med unntak
av skogstrekningen på vestsiden av en grenselinje som går fra
Lørenskogdelet ved Sandbekken og derfra over Bjørnåsen—Ramstad-
slottet—Skuråsen og Regnåsen (Griniåsene). Videre sørover følger
grenselinjen nedslagsfeltet mot bygden til Enebakk.

Lov om endring i konsesjonslovene.

1 mars.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 1.

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 23 februar 1946
sålydende:

§ 1. I lov av 18 september 1909 om ervervelse av skog skal
§ 6, tredje ledd lyde så:

Til ervervelse gjennom tvangsauksjon, derunder også auksjon
i henhold til konkurslovens § 127, er tillatelse ikke nødvendig for
norske kommuner, korporasjoner og stiftelser, som har helt norsk
styre med sete i Norge, og hvis formål er almenntilleg, Norges bank,
Kongeriket Norges Hypotekbank, Den norske Arbeiderbruk- og Bolig-
bank, Den norske Stats Småbruk- og Boligbank, Norges Kommunal-

1 mars. bank, aktieselskapet Den Norske Industribank, Den norske Stats Hus-
 Nr. 1. bank, Rikstrygdeverket, offentlige fond og autoriserte sparebanker. Kongen kan bestemme, at det samme skal gjelde kreditt- og hypotekforeninger hvis statutter er godkjent av vedkommende departement, for så vidt ervervelsen skjer for å redde en fordring, som tilhører foreningen, og som denne har panterett for i eiendommen. Holdes auksjonen etter § 21, skal konsesjonsfriheten alltid være avhengig av, at ervervelsen er skjedd for å redde en fordring som tilhører erververen, og som denne har panterett for i eiendommen, uten at pantedretten er påheftet av den hvem eiendommen fraselges ved auksjonen.

§ 2. I lov om ervervelse av vannfall, bergverk og annen fast eiendom av 14 desember 1917 nr. 16 skal § 19, første ledd lyde så:

Eiendomsrett eller bruksrett til fast eiendom, som ikke går inn under særlige regler om adgangen til å erverve i denne eller andre lover, kan ikke uten tillatelse av Kongen med full rettsvirkning erverves av andre enn staten, norske kommuner, norske statsborgere, aksjeselskaper og andre selskaper med begrenset ansvar som har helt norsk styre med sete i Norge og med minst åtte tiendedeler av grunnkapitalen norsk, korporasjoner og stiftelser som har helt norsk styre med sete i Norge, og hvis formål er almennyttig, samt Norges bank, Kongeriket Norges Hypotekbank, Den norske Arbeiderbruk- og Boligbank, Den norske Stats Småbruk- og Boligbank, Norges Kommunalbank, aktieselskapet Den Norske Industribank, Den norske Stats Husbank, Rikstrygdeverket, offentlige fond og autoriserte sparebanker. Unntagelse fra denne bestemmelse kan Kongen fastsette for leie og andre bruksrettigheter, som stiftes for en tid av høyst 10 år.

§ 3. I lov av 10 desember 1920 om ervervelse av dyrket mark skal § 6, 2 ledd lyde så:

Til ervervelse gjennom tvangsauksjon, derunder også auksjon i henhold til konkurslovens § 127, er tillatelse ikke nødvendig for norske kommuner, korporasjoner og stiftelser som har helt norsk styre med sete i Norge, og hvis formål er almennyttig, Norges bank, Kongeriket Norges Hypotekbank, Den norske Arbeiderbruk- og Boligbank, Den norske Stats Småbruk- og Boligbank, Norges Kommunalbank, aktieselskapet Den norske Industribank, Den norske Stats Husbank, Rikstrygdeverket, offentlige fond og autoriserte sparebanker. Kongen kan bestemme at det samme skal gjelde kreditt- og hypotekforeninger, hvis statutter er godkjent av vedkommende departementet, for så vidt ervervelsen skjer for å redde en fordring, som tilhører foreningen og som denne har panterett for i eiendommen. Holdes auksjon etter § 20, skal konsesjonsfriheten alltid være avhengig av

at ervervelsen er skjedd for å redde en fordring som tilhører erver- 1 mars.
veren, og som denne har panterett for i eiendommen, uten at pante- Nr. 1.
retten er påheftet av den hvem eiendommen fraselges ved auk-
sjonen.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter
samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 1 mars 1946.

HAAKON.

(L. S.)

Einar Gerhardsen.

Leif Østern.

Lov om endring i skattelovene av 18 august 1911 for landet og for byene. 1 mars.
Nr. 2.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 23 februar 1946
sålydende:

§ 1. I skattelov for landet av 18 august 1911 skal etternevnte
bestemmelser lyde så:

§ 26 første ledds bokstav e. Hypotekbanken, Fiskeribanken,
Kommunalbanken, Arbeiderbruk- og Boligbanken, Den norske Stats
Småbruk- og Boligbank, Den Norske Stats Husbank og hypotekfore-
ninger hvis planer er stadfestet av Kongen.

§ 2. I skattelov for byene av 18 august 1911 skal etternevnte
bestemmelser lyde slik:

§ 21 første ledds bokstav e. Hypotekbanken, Fiskeribanken, Kom-
munalbanken, Arbeiderbruk- og Boligbanken, Den norske Stats Små-
bruk- og Boligbank, Den Norske Stats Husbank og hypotekforenin-
ger hvis planer er stadfestet av Kongen.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter
samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 1 mars 1946.

HAAKON.

(L. S.)

Einar Gerhardsen.

Leif Østern.

1 mars. Lov om Den Norske Stats Husbank.
Nr. 3.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 23 februar 1946
sålydende:

Kapitel I.

Formål og organisasjon.

§ 1. Den Norske Stats Husbank har til formål:

- a) å yte lån mot sikkerhet i bebygde eiendommer,
- b) å formidle støtte fra staten og kommunene til gjenreising og boligbygging,
- c) å bevilge eller garantere byggelån i henhold til §§ 16 og 23.

§ 2. Banken har et grunnfond på tyve millioner kroner, som skytes inn av staten.

Er renteinntektene av fondet ikke tilstrekkelige til å dekke administrasjonsutgiftene, skyter staten til det nødvendige beløp.

§ 3. Banken skal ha et risikofond på ti millioner kroner. Herav skyter staten inn seks millioner kroner, og de øvrige fire millioner tilveiebringes fra kommunene av de midler som omhandles i lov av 24 januar 1936 om beskatning av bankinnskudd § 7 tredje punktum (skatteutjevningfondet). Risikofondet kan økes ved ytterligere innskudd etter bestemmelse av Stortinget. Fondet kan ikke kreves tilbakebetalt før banken er oppløst og dens gjeld dekket.

Risikofondet anvendes til avskrivning av tap ved utlån.

Overskudd på driften og fondets renter tilføres fondets kapital.

§ 4. Banken har sitt hovedkontor i Oslo.

Etter vedtak av bankens råd og med samtykke av vedkommende departement kan banken opprette avdelingskontorer og filialer på steder hvor det anses formålstjenlig.

§ 5. Banken ledes av et hovedstyre på 5 medlemmer.

Stortinget velger formann og nestformann, begge med personlige varamenn.

Kongen oppnevner to medlemmer, også med personlige varamenn. Det ene medlem skal representere de forskjellige realkreditinstitusjoner. Hvilke institusjoner som skal regnes med til denne gruppe, avgjøres av vedkommende departement.

Oppnevningen skjer for 4 år om gangen. Ingen kan oppnevnes etter at han har fylt 66 år.

Det femte medlem er den administrerende direktør, som tilsettes av Kongen med 6 måneders gjensidig oppsigelse. Kongen fastsetter direktørens lønn og godtgjørelsen til de øvrige medlemmer av styret.

Styret tilsetter bankens personale og fastsetter deres lønn.

1 mars.

Nr. 3.

Fastsettelsen må godkjennes av vedkommende departement.

Personale ved avdelingskontorer tilsettes etter innstilling fra avdelingsstyret.

Hovedstyret har ansvaret for regnskapsførselen. Kalenderåret er regnskapsår og årets regnskap skal være ferdig innen utgangen av mars.

§ 6. Avdelingskontorene ledes av et avdelingsstyre bestående av en avdelingsdirektør og to andre medlemmer.

Formannen velges av Stortinget. Et styremedlem oppnevnes av Kongen. Oppnevning og valg gjelder for 4 år. For hver som blir oppnevnt eller valgt, utpekes på samme måte en varamann for 4 år om gangen. Ingen kan oppnevnes etter at han har fylt 66 år.

Kongen ansetter avdelingsdirektør med en gjensidig oppsigelsesfrist på 6 måneder.

Det oppnevnte og det valgte styremedlems godtgjørelse fastsettes som bestemt i § 5, femte ledd.

Kongen fastsetter etter innstilling fra bankens råd nærmere regler om avdelingsstyrenes myndighetsområde.

§ 7. Banken forpliktes ved underskrift av 2 styremedlemmer.

Den administrerende direktør har bankens prokura. Hovedstyret kan gi prokura til andre.

§ 8. Stortinget velger for 4 år om gangen et råd med formann, nestformann og 10 andre medlemmer med varamenn.

I rådet søkes de enkelte landsdeler representert.

Kongen fastsetter nærmere regler om rådets virksomhet.

Rådet velger blant sine medlemmer en kontrollkomité som består av tre medlemmer med personlige varamenn. Funksjonstiden er to år.

§ 9. Etter innstilling fra rådet treffer vedkommende departement bestemmelse om revisjon av bankens regnskaper og fører ellers på statens vegne tilsyn med dens virksomhet.

Hovedstyret sender minst hvert fjerdingår til departementet og rådet et utdrag av bankens regnskaper og hvert år en beretning om dens virksomhet. Denne beretning, ledsaget av rådets uttalelse, blir å forelegge Kongen og tilstilles Stortinget.

Kapitel II.

Bankens innlån.

§ 10. Banken har rett til å utstede ihendehaverobligasjoner for et beløp som vedkommende departement bestemmer. Disse obligasjoner garanteres av staten.

Departementet fastsetter hvilke beløp obligasjonene kan lyde på.

1 mars. Obligasjonene utstedes i serier etter nærmere bestemmelse av departementet, som også fastsetter løpetiden.

Ihendehaverobligasjonene utstedes med rentekuponger. Obligasjonene kan av banken kreves oppsagt til innfrielse med 3 måneders varsel etter kunngjøring i Norsk Lysingsblad.

Banken kan fraskrive seg sin rett til oppsigelse i inntil 10 år. Innfrielse av ihendehaverobligasjoner skjer ved oppkjøp eller ved uttrekning ved Byfogden i Oslo.

For uttrekningen skal det gis 3 måneders varsel i Norsk Lysingsblad.

Av kuponger og oppsagte eller uttrukne obligasjoner svares ikke rente etter forfall.

Presenteres uttrukne eller oppsagte ihendehaverobligasjoner til innfrielse uten at alle kuponger for renteterminer etter forfallsterminen følger med, fratrekkes i kapitalen et beløp svarende til de manglende kuponger.

Kapitel III.

Husnemnder og takstnemnder.

§ 11. I hvert herred og hver by skal det være en husnemnd valgt av kommunestyret for valgperioden. Nemnda skal ha minst 3 medlemmer med personlige varamenn.

Kommunestyret kan bestemme at småbruksnemnda, bolignemnda eller boligrådet, hvis det er valgt slike, kan være husnemnd.

§ 12. Husbankens styre oppnevner takstnemnder, bestemmer deres virkeområde og fastsetter medlemmenes godtgjørelse.

Takstutgiftene dekkes av banken.

Kapitel IV.

Bankens utlån.

§ 13. Lån av bankens midler bevilges av Hovedstyret.

Hvor avdelingskontor er opprettet, bevilger avdelingsstyret lån som gjelder eiendommer i avdelingsdistriktet etter regler som Hovedstyret fastsetter.

§ 14. Søknad om lån sendes til husnemnda med de tegninger og opplysninger som er fastsatt i regler gitt av bankens hovedstyre.

Nemnda gjennomgår søknaden og byggeplanen, påser at fornoden godkjenning fra bygningsmyndighetene foreligger og gir sin uttalelse om saken.

Husnemnda kan tilbakesende søknaden med henstilling om å

endre planen eller påby nye opplysninger uavhengig av den i loven 1 mars. nevnte tidsfrist. Nr. 3.

Når det foreligger flere søknader samtidig i kommunen, bestemmer husnemnda i hvilken rekkefølge de bør imøtekommes.

Når husnemnda har behandlet søknaden og finner å kunne tilrå at den imøtekommes, sendes saken til takstnemnda.

Dersom husnemnda ikke har ferdigbehandlet en søknad innen seks uker etter at den er innkommet, kan søkeren kreve søknaden tilbake og sende den direkte til takstnemnda. Takstnemnda avgjør da saken uten uttalelse fra husnemnda og uten hensyn til bestemmelse etter fjerde ledd.

§ 15. Takstnemnda innhenter de opplysninger og foretar de undersøkelser som er påbudt i regler fastsatt av bankens hovedstyre eller som for øvrig anses nødvendige, og gir sin uttalelse sammen med en forhåndstakst både over den forrentningsverdi som eiendommen antas å ville få, under hensyn til en sosialt forsvarlig leie og over byggeomkostningene.

Finner takstnemnda at lån bør gis, sender den saken til kommunen. Er denne enig i at lån etter § 16 og eventuelt støtte etter § 23 blir gitt, sendes saken til banken som i tilfelle gir tilsagn om lån og støtte og fastsetter vilkårene. Kommunestyret kan gi formannskapet alminnelig fullmakt til å treffe avgjørelsen for kommunen etter denne paragraf.

Når bygningen er ferdig, holder takstnemnda endelig takst.

Hovedstyret kan fastsette nærmere bestemmelser om takstnemndenes arbeid, herunder gi retningslinjer for taksten, fastsette arbeidsdeling mellom medlemmene i takstnemnda og pålegge takstnemndene andre verv enn det som er omhandlet i denne paragraf.

§ 16. Ordinært ytes lån til konvertering av byggegjeld. Lånet kan bevilges med 1. prioritets pant eller etter foranstående heftelser som banken godkjenner.

Lånet må ikke overstige 100 % av takstverdien (forrentningsverdien) av den faste eiendom.

Vedkommende departement fastsetter etter innstilling fra bankens råd til enhver tid nærmere bestemmelser om lånegrensen i forhold til verditaksten for de forskjellige arter av bygg.

Når særlige grunner taler for det, kan det også gis byggelån på første eller sekundær prioritet. Byggelånet må ikke overstige det ordinære pantelån og eventuelt rente- og avdragsfritt lån etter § 23.

§ 17. Lånet utbetales til pari kurs.

Lånet skal tilbakebetales med halvårslige avdrag i løpet av et tidsrom som styret fastsetter. Tilbakebetalingen foregår med like

1 mars. store avdrag, hvis ikke styret finner det forsvarlig å tillate at det
Nr. 3. foregår etter annuitetsprinsippet. Avdragene fastsettes i alminnelighet således at lånet skal være nedbetalt til 60 % av takstverdien i løpet av 40 år for mur- og betonghus og for annen bebyggelse i løpet av 30 år. Lånet skal være helt innbetalt i løpet av et tidsrom som styret fastsetter.

Styret kan for kortere eller lengre tid tilstå avdragsfrihet.

Misligholdes låneavtalen eller holdes ikke den pantsatte eiendom forsvarlig vedlike, kan banken kreve ekstraordinære avdrag eller kreve lånet helt innbetalt.

Låntageren kan med 6 måneders varsel betale ekstraordinære avdrag eller helt innfri lånet.

Renten betales halvårsvis etter en rentefot som styret bestemmer for hvert enkelt tilfelle. Retningslinjer for fastsettelsen av rentefot og avdragsvilkår gis i forskrifter etter § 26.

§ 18. Den pantobligasjon som utstedes for lånet, skal avfattes etter formular som hovedstyret fastsetter med godkjenning av vedkommende departement. Det kan fastsettes ulike formularer for de forskjellige slags eiendommer.

§ 19. Når banken har gitt lån, kan eieren ikke selge eller på annen måte avhende eiendommen uten samtykke fra banken.

Uten slikt samtykke kan eieren heller ikke pantsatte eiendommen eller påbinde den andre heftelser.

Samtykke trenges ikke til bortleie av hus mot fullt vederlag, når leietiden ikke fastsettes til over 5 år.

Bortleie av hus eller husrom skal dog alltid skje på grunnlag av normalvilkår som banken fastsetter; og banken kan fastsette husleien.

§ 20. Eiendom som er pantsatt til banken, kan ikke beheftes med rettspant uten samtykke fra banken.

Pantsatt eiendom kan ikke inndras i eierens konkursbo uten bankens samtykke.

Ved lån som ikke går ut over 85 % av forrentningsverdien, kan styret fastsette at bestemmelsene i §§ 19 og 20 ikke skal gjelde.

§ 21. Når lån av banken er misligholdt, har banken rett til å overta den pantsatte eiendom og det pantsatte løsøre til brukelig pant. Overtagelse kan uten dom også skje når misligholdelse har funnet sted på annen måte enn ved unnlatelse av å betale forfalt avdrag og rente.

§ 22. Tap på utlån dekkes med $\frac{2}{3}$ av staten og $\frac{1}{3}$ av kommunen. Staten betaler hele beløpet til banken og innkrever kommunens andel.

Makter ikke kommunen å betale sin andel, kan departementet 1 mars. kreve beløpet dekket av risikofondet. Nr. 3.

Kapitel V.

Offentlige støttetiltak. Rente- og avdragsfrie lån og rentenedsettelse.

§ 23. Offentlig støtte til gjenreising og boligbygging skal som regel dekkes med $\frac{2}{3}$ av statsmidler og $\frac{1}{3}$ ved tilskudd fra den kommune bygget ligger i. Stortinget bevilger årlig de midler som kan brukes til dekning av statens andel. Det kan bevilge midler til dekning av tilskudd fra kommuner med liten økonomisk bæreevne.

Staten stiller midler til disposisjon i form av årlige bevilgninger, mens kommunene bevilger støtte til det enkelte bygg.

Ved fastsettelsen av de nødvendige støttetiltak skal banken ta utgangspunkt i verditaksten. Overstiger byggekostnadene verditaksten, kan banken gi støtte ved nedskrivingsbidrag i form av rente- og avdragsfrie lån. For beløpet utstedes en pantobligasjon som etter nærmere regler som fastsettes av vedkommende departement, senere kan kreves helt eller delvis forrentet eller tilbakebetalt, om en senere avholdt verditakst viser at det er grunnlag for et slikt krav.

Når banken finner det nødvendig, kan renten midlertidig settes lavere enn bankens vanlige utlånsrente. Slike lån kreves forrentet fullt ut, når banken finner det forsvarlig.

Når nedskrivingsbidrag ytes som rente- og avdragsfrie lån, kan banken kreve at låntageren selv skyter til et etter forholdene passende beløp til delvis dekning av den del av byggesummen som ikke dekkes av verditaksten.

Banken kan sette som vilkår for å yte lån at vedkommende kommune gir lettelse i eiendomsskatten for den belånte eiendom.

Kapitel VI.

Forskjellige bestemmelser.

§ 24. Når tvangsauksjon eller nødvendig auksjon blir forlangt over fast eiendom, skal auksjonsstyreren undersøke om eiendommen er pantsatt til Den Norske Stats Husbank og gi opplysning om det i auksjonsboken. I tilfelle skal han gi melding til banken så lang tid i forveien at den kan la møte ved auksjonen.

§ 25. For tinglysing av pantobligasjon til Den Norske Stats Husbank betales ikke tinglysningsgebyr. Det samme gjelder pantobligasjoner utstedt til annen bank som sikkerhet for byggelån ytet på grunnlag av lånetilsagn fra Den Norske Stats Husbank.

1 mars. § 26. Etter innstilling fra rådet fastsetter vedkommende departement nærmere forskrifter om bankens virksomhet.

§ 27. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 1 mars 1946.

HAAKON.

(L. S.)

Einar Gerhardsen.

Leif Østern.

1 mars. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av § 72 i lov om domstolene av 13 august 1915 fastsettes at det for Oslo domssogn skal velges et særlig utvalg av domsmenn. Antallet av domsmenn med særlig kyndighet innen de forskjellige bedrifter skal være som følger:

Handel 252 domsmenn, derav 32 som har sitt virke i Oslo men er bosatt i Aker.

Sjøvesen 32 domsmenn, derav 6 som har sitt virke i Oslo men er bosatt i Aker.

Industri 73 domsmenn, derav 24 som har sitt virke i Oslo men er bosatt i Aker.

Håndverk 125 domsmenn, derav 10 som har sitt virke i Oslo men er bosatt i Aker.

Bygningsvesen 50 domsmenn.

1 mars. **Kongelig resolusjon.**

I. Handelsdepartementet bemyndiges til å treffe de avgjørelser som etter § 36 i lov av 6 august 1897 angående skreifiskeriene i Lofoten er tillagt Kongen.

II. Denne resolusjon trer i kraft straks.

1 mars. **Kongelig resolusjon.**

I henhold til § 5, jfr. § 11, i midlertidig lov av 6 mai 1938 om fredning av saltvannsfisk og Administrasjonsrådets vedtak av 25 juni 1940 bestemmes:

I. Punkt 1 i kongelig resolusjon av 11 januar 1946 om forbud mot fangst av sei under 35 cm skal heretter lyde:

Fangst av sei under 35 cm til annet enn menneskeføde og agn

er forbudt. Lengden måles fra snutespiss til enden av halens 1 mars.
(sporens) ytterste stråler.

II. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.

1 mars.

Finansdepartementet bemyndiges til å frafalle krav på stempelavgift av dokumenter i tilfelle hvor avgiften på grunn av særegne omstendigheter vil virke særlig trykkende eller ubillig.

	Side
Skv. om lovregulering for Regjeringens vilt jakt og fangst	91
» om lovregulering for driftkraft og fiskeforordninger i Norge	91
» om endr. i lov om driftkraft og fiskeforordninger i Norge	92
» om endr. i lov om driftkraft og fiskeforordninger i Norge	92
Res. om endr. i lov om driftkraft og fiskeforordninger i Norge	92
gjørde	92

Skv. om lovregulering for Regjeringens vilt jakt og fangst.

1 mars.

Med henvisning til lov av 22. mai 1939 vedkommende jakt og fangst og lov av 22. mai 1939 vedkommende jakt og fangst og lov av 22. mai 1939 vedkommende jakt og fangst

1. Elg og hjort vert helt frakt.
2. a. Likteins vert helt frakt i hele Norge. b. Laksen og alle andre fiskerarter, herav fisker, alle skapetfugler, herav fisker, alle slag heigrøfuger, fisker, herav fisker, alle slag rikter, vannens, lappedykker, (topplemmar), gull, grå, og alle andre gjeer, stork, landfugl, teist, skarver, hattermåken, terser, jern, skapetfugl og alle ender.
- b. Fareskaden er at grøntfuglene angar der laksferende, dyrene etter tilfading fra fiskeriet kan få løyve av landbruksdepartementet til å skyte eller fange fiskeriet.
3. Hørfugl og orrfugl vert helt frakt i Norge: Ogn, Varhett, Narvik, Tinn, Klepp, Høyland, Sol, Måla, Randsberg, Høyland, (Riks- og innsett), Rønneby, Møsterøy, Kvitsøy, Finnes, Skudenes, Ålra, Stangland, Auldalen, Torvastad, Utsira, Skåre, Tysvær, Gås og Skjold.
4. Jaktiden for hare skal vert frakt og med 15 oktober til og med 15 januar. Skapetfangst av hare er forbode.
5. Fareskaden trer i kraft.
6. Løysere av tilfadingen av

Utgiver: Statsråd-sekretær Leif Østern.

Skrevet fra Sosialdepartementet

1 mars.

I møte av 10. mars 1946. Grøndahl & Søn boktrykkeri. Oslo. og fra Sosialdepartementet av 29. mai 1939 nr. 1 stadfester departementet med dette lov.